

PELGRIMS ZICH BADENDE IN DE RIVIER DE GANGES, DIE ZIJ AANEIDEN.

DE GANGES.

De rivier de Ganges in Hindostan is een magtige en prachtige stroom, die de vlakten besproeit en vruchtbaar maakt, welke door eenige millioenen Hindoes worden bewoond. Het volgende kan ons hiervan eenig denkbeeld geven. Gedurende zijn honderd mijlen langen slingerloop door de bergen wordt hij door 21 beeken gevoed. Van Hoerdwar, de plek waar hij de bergen verlaat, neemt hij in zijne strooming door de vlakten, behalve eenige rivieren van minder aangelang, elf op van welke eenige gelijkstaan met den Rijn, en geene smaller is dan de Theems. Van haren oorsprong tot hare uitwatering in de zee is een afstand van 500 uren gaans, en volgt men hare kronkelingen, dan bevindt men dat deze rivier meer dan 700 uren gaans lang is. In het drooge jaargetijde werpt zij elke minuut in de zee een volume water uit van 4.800,000 kubieke voeten, en in den regentijd 24.300,000.

De Ganges wordt voor eene godin gehouden en als zoodanig vereerd. Elk gedeelte wordt als heilig beschouwd, maar sommige plaatsen toch meer dan andere. Zoo b. v. te Gangotri, haar oorsprong, waar een groot, immer smeltend sneeuwbed den verkoelenden stroom voortbrengt.

Ook Hoerdwar is eene van deze heilige plaatsen. Dit woord beteekent „de poort van de Ganges,” omdat zij daar uit het gebergte te voorschijn komt. Hier wordt de rivier nog drukker bezocht, omdat zij daar gemakkelijker te bereiken is. Uit alle deelen van Hindostan stroomt het volk derwaarts en baden zij er zich even als de brahminen (gelijk bovenstaande plaat vertoont) om er hunne zonden in af te wasschen, zingende:

„Ik ben zondig, ik bega zonde;
Mijn natuur is zondig;
En ik ben in zonde ontvangen.
Red mij, o gij lotus-oogige,
O Hari, gij, die van alle zonden reinigt.”

Zoo stellen zij de Ganges in de plaats van den Heer Jezus, en hebben de evangeliepredikers schoone gelegenheid om te verkondigen: „Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, alleen reinigt van alle zonden.”

Allahabad, de plaats waar de Ganges met de Jumna zich verenigt, is ook zulk eene heilige badplaats. — Voorts wordt de westelijke

DE CHRISTELIJKE FAMILIEKRING, VII.

tak, Bhagirothi geheeten, nog heiliger geacht dan de hoofdstroom die oostelijk stroomt en zich met de Brahmapoetra vereenigt. Maar waar zouden wij eindigen, als wij al de bijzonder heilig geachte plekken wilden opnoemen, daar zij ruim drie en een half millioen in getal zijn!

Hij die zich in de rivier baadt, of ook maar enkel in de rivier blik, wordt gerekend al de voordeelen te ontvangen die het bezoeken van al deze plaatsen kan aanbrengen. De Hindoe houdt zich verzekerd dat het baden in de Ganges, vergezeld van gebed, al de gepleegde misdaden uitdelgt. Als de brahmin of de priester zich aan eene doodzonde, zoo als b. v. het dooden van eene koe, heeft schuldig gemaakt, en hij slechts het heilige water aanraakt en tevens om vergiffenis smeekt, is deze doodzonde vergeven. Sterft hij op weg om zich te baden, de vrijspraak is hem evenzeer toegedacht, en als hij in den oogenblik van sterven, al was hij ook honderde uren van de rivier verwijderd, alleen aan haar denkt, wordt hij gereinigt en waardig geacht eene plaats in het paradijs te ontvangen.

T. M. L.

DEN BRIEL.

1 April 1572.

Sedert eenige jaren hadden vele uitgeweken edelen, landbouwers, kooplieden, kortom, menschen van allerlei rang en stand, vervuld van haat jegens Spanjaarden, priesters en monniken, eene schuilplaats op de wateren gezocht. Weldra was er eene vloot in zee, wier bemanning den naam van Watergeuzen kreeg. Onder die bemanning treffen wij onder anderen aan: Adriaan van Bergen, heer van Dolhain, zijn broeder Lodewijk van Bergen, Lancelot van Brederode, Cornelis Roobol, Nikolaas Ruikhaver, Dirk Duivel, enz. Die koene vrijbuiters weldra geducht; zij deden jacht op allerlei schepen en maakten geen onderscheid tusschen vriend en vijand. Hun krijgvoeren werd spoedig zeerooverij. Waar zij zich vertoonden, was men ontsteld en verschrikt.

De prins besloot deze stoute zeevaarders tot een beter doel te gebruiken. Hij gaf hun lastbrieven, waarin uitdrukkelijk vermeld stond, dat niemand anders dan Alva en zijne aanhangers mogten aangetast wor-

5